

КЕСИЙКА

Превод от руски: Ран Босилек, 1956

chitanka.info

Живели едно време мъж и жена. Имали си два вола, но нямали кола.

Един ден жената рекла на мъжа:

— Я чуй, мъжо — продай воловете! Ще си купим конче и кола. С тях ще си ходим, когато пожелаем и където си искаме.

Речено — сторено. Мъжът напоил воловете и ги повел да ги продава.

По пътя го настигнал селянин с кон.

— Добра стига, байно!

— Жив и здрав да си, пътниче!

— Къде караш тия волове?

— Ще ги продавам.

— На ти тоя кон, дай ми воловете!

— Добре, съгласен съм.

Мъжът дал воловете, яхнал коня и продължил пътя си.

Задал се насреща му човек с крава.

— Добра среща!

— Добра среща!

— Къде с тоя кон?

— Карах волове на пазар, но ги смених с кон.

— Дай ми коня, на ти тая крава!

— Съгласен съм.

Повел селянинът кравата. Гледа насреща му човек — кара свиня.

— Здравей!

— Здравей!

— Къде караш тая крава?

— Карах волове на пазар, па ги смених за кон, а коня — за крава.

— На ти тая свиня, дай ми кравата!

— Добре, съгласен съм.

Подкарал свинята. Насреща му селянин с овца. Здрависал се.

— Съгласен ли си да смениш свинята с овца?

— Съгласен съм. На ти свинята, дай овцата!

Кара той овцата. Гледа — човек носи гъска. Заприказвали се.

— Искаш ли да смениш овцата с гъска?

— Защо да не искам? Дай гъската!

Взел гъската. Продължил пътя си. Насреща му селянин носи петел.

Разговорили се.

— Даваш ли гъската за петела?

— Давам.

Взел петела. Тръгнал пак. Гледа — човек, намерил на пътя празна кесия.

— Здравей, човече!

— И ти здрав бъди, пътнице!

— Намерих тая кесия. На, вземи я, а ми дай петела!

— Дай я.

Взел селянинът кесията, па продължил пътя си към пазара. Преди да стигне в града, трябвало да премине с лодка голяма река, а нямал пари да заплати превоза.

Рекли му превозвачите:

— Като нямаш пари, дай поне тая празна кесия!

Той дал кесията.

В лодката имало колари. Като узнали за какво сменил селянинът кесията, почнали да се смеят.

— Какво ще те прави жена ти — думали, — като се върнеш в къщи?

— Нищо. Ще каже само: „Да се радваме, че се върна жив и здрав!“

— На други пей ти тая песен! — шегували се коларите. — Знаем ги ние жените!

— И аз си зная жената. Тъкмо така ще каже.

— Добре — обзаложили се коларите, — ако твоята жена наистина каже тия думи, ние ще ти дадем дванадесет коли заедно с конете.

И изпратили те най-хитрия колар при жената на селянина.

Стигнал той при нея и рекъл:

— Добър ден!

— Добър ден!

— Знаеш ли какво направил твоят мъж?

— Не, не зная.

— Сменил воловете с кон.

— Добре е направил. Като си имаме кон, колата не струва скъпо, лесно ще я купим.

— Но той сменил коня с крава.

— Още по-добре: ще си имаме млечице.
— Но и кравата сменил със свиня.
— И това не е лошо: свинята ще ни опраси прасенца.
— Добре, ала свинята сменил с овца.
— Това е още по-хубаво: ще си имаме агнета и вълна, ще има какво да преда.
— Но и овцата сменил с гъска.
— Много добре направил! Ще имаме и пух, и пера, и яйца.
— Но и гъската сменил с петел.
— От туй по-хубаво няма: петелът рано ще ни пее, за работа ще ни буди.
— И петелът сменил с празна кесия.
— От това по-хубаво — здраве: кой каквото припечели — той ли, аз ли, или децата, — все в кесията ще слагаме.
— Но той дал кесията за превоз.
— Че какво от това? — рекла жената. — Трябва да се радваме, че той е жив и здрав.
Коларите нямало що да сторят. Трябвало да изпълнят облога. И те дали на селянина дванадесет коли и дванадесет коня.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.